

Förslag till nya agilityregler 2012

Agilityregelgruppen (ARG), vars medlemmar är Ola Bergh, Håkan Ericson, Eva Karlsson, Åsa Wrede och Kenth Svartberg, har på uppdrag av Agilitygruppen arbetat fram följande förslag till ändringar i regelverket för agility. Förslagen bygger på de synpunkter från klubbar och distrikt som framfördes i svaren på den regelremiss som skickades ut under våren 2009 och på de diskussioner som fördes under den regelkonferens som genomfördes i november 2009. I förslaget har även de förslag som SBKs centrala regelsamordningsgrupp kommit fram till inarbetats. Samtliga dessa förslag stöds av ARG. Texten nedan följer regelverkets uppställning och rubricering. Bakgrund och motiveringar är inskrivna med *kursiv* stil. Först finns en kortfattad uppräknig av de viktigaste förslagen till ändringar. Sist finns en särskild kommentar angående förslag på storleksindelningar.

De viktigaste förslagen till regeländringar i korthet

Löptikar

- Löptikar får delta

Domare

- Domare får döma och tävla på samma tävling
- Assisterande domare införs

Tävlingsledare

- Tävlingsledare får tjänstgöra och tävla på samma tävling

Storleksgrupper

- Medium ändras från 35-43 cm till 35-45 cm, large kvarstår från 43 och uppåt, valfri grupp för hundar som är 43-45 cm

Uppklassningsregler

- Frivillig uppflyttning införs
- Kraven för uppflyttning mellan klass 2 och 3 skärps

Certifikat och championat

- Agilitydiplom för alla hundar införs i klass 1 och 2
- Cert och championat även till kryptorchida hundar
- Cert och klass 3-diplom till oregistrerade hundar

Elektroniska kontaktfält

- Elektroniska kontaktfält godkänns

Delbart däck

- Delbart däck godkänns

Kombination

- Kombinationen utgår som godkänt hinder

Bord

- Bordet utgår som godkänt hinder

Bestämmelser för agilitytävlingar

Regelsamordningsgruppen föreslår att rubriken ”Allmänna bestämmelser” återinförs, rubriken ”Bestämmelser för agilitytävlingar” gäller hela regelverket.

Allmänt

ARG föreslår att texten i bestämmelserna generellt ska arbetas om i syfte att bli agilityanpassade (exempelvis ta bort ”prov”, ”0-pris”, etc).

Regelsamordningsgruppen och föreslår att där endast ett ord av tävling/prov/utställning används så ska begreppet motsvara verksamheten, dvs står det prov i agilityreglerna så ska det ersättas med tävling.

Avsikten är att öka förståelsen och förtroendet för regelverket.

1. Reglernas tillämplighet

Inga förslag till ändringar.

2. Rätt att anordna tävlingar

Inga förslag till ändringar.

3. Ansökan om tävling

Inga förslag till ändringar.

4. Redovisning av tävling

Regelsamordningsgruppen föreslår att meningen ”Championat kan endast tilldelas registrerad hund, hanhund får ej vara kryptorchid” tas bort.

Regelsamordningsgruppen föreslår att ”Redovisning av tävling sker enligt SBKs anvisningar” ersätter texten i nuvarande regelverk.

En enskild påminnelse om hur resultatlistan ska vara utformad bör inte stå här. Bestämmelser angående certifikat och championat finns på annan plats.

Det är mer praktiskt om resultatredovisningen regleras i anvisningar än i ett femårslåst regelverk.

5. Villkor för deltagande

ARG och Regelsamordningsgruppen föreslår att åldersgräns för föraren ej införs.

Åldersgräns för förare finns inte i agilityreglerna idag, inga remissinstanser har önskat att det införs och vare sig ARG eller Regelsamordningsgruppen ser något sådant behov.

ARG föreslår att krav på medlemskap ska vara i av SKK godkänd klubb, och inte i arrangerande klubb (regelskrivningen är redan ändrad i nätupplagan men inte i den tryckta upplagan).

Även om debatten om denna fråga är avslutad så anser ARG att det är viktigt att påpeka att den regelskrivning som finns kvar i den tryckta upplagan av reglerna ska ändras till den skrivning som finns i nätupplagan (den gamla skrivningen).

ARG föreslår att specialklubb ej ska ha rätt att bestämma att endast tatuering ska gälla som ID-märkning.

Chipmärkta hundar är såpass vanligt att de flesta klubbar idag bör ha möjlighet att fastställa hundens identitet med en av klubben ägd chippläsare.

6. Hinder för deltagande

ARG föreslår att löp ej ska vara ett hinder för deltagande samt att vilka särskilda bestämmelser som eventuellt ska gälla beträffande löptikars deltagande regleras i anvisningar till reglerna.

Denna regeländring är mycket väl förankrad ute i landets distrikt, hela 20 remissvar är positiva.

Löptikar har deltagit på agility SM de senaste åren och inga negativa reaktioner har kommit på det, tvärtom. I Danmark och Norge är det tillåtet med tävlande löptikar och det fungerar bra enligt uppgift.

Fördelar

- *det blir framförallt mer rättvist eftersom alla hundar får samma möjlighet att delta på tävlingar*
- *tikägare kan planera sitt tävlande över året, något som ofta innebär långa resor och kräver lång framförhållning*
- *vi minskar problemet att tikägare känner sig tvungna att kastrera/p-spruta tikar för att kunna tävla med hunden.*

Nackdelar

- *hanhundsägare som har problem av att löptikar får tävla. Vi anser att problemet är överdrivet då hanhundar ständigt redan tävlar med löptikar. Löptikar finns alltid med runt banorna eftersom många tävlande har flera hundar och saknar möjlighet lämna en hund, löptiken, hemma.*

Genomförande

Det finns lite olika förslag på praktisk hantering och vi föreslår att genomförande hänvisas till särskilda anvisningar vilka utformas av CAG.

Exempel:

På SM startar löptikar sist i varje klass på särskild, av arrangören tillhandahållen matta (lika internationella mästerskap).

I Danmark startar löptikar precis som "vanligt", vilket vore att föredra, ARG vill dock ha möjlighet att utforska detta mer för bästa möjliga genomförande.

Regelsamordningsgruppen föreslår att stycket "Mentalitet" ändras så att det blir begripligt för agility då hundar inte får 0 pris i agility - om bestämmelsen avser utställningsresultat bör det framgå, gäller det även agilityresultat måste det framgå hur det ska tillämpas.

Avsikten är att öka förståelsen och förtroendet för regelverket.

ARG föreslår att kemiskt kastrerade hanar bör ges generell dispens för deltagande

Operativt kastrerade hundar av båda könen samt kemiskt kastrerade tikar har generell dispens för att tävla agility. Vi ser det som rimligt att även inkludera kemiskt kastrerade hanar i denna generella dispens.

7. Oacceptabelt beteende

Inga förslag till ändringar.

8. Anmälan och anmälningsavgift

Inga förslag till ändringar.

9. Återbetalning av anmälningsavgift

ARG föreslår att skäl c) för återbetalning (tik som löper) utgår.

I konsekvens med förslaget att tillåta löptikar att tävla.

10. Protest

Regelsamordningsgruppen föreslår att mittstycket ”Frågan om ändring av resultat prövas: 1), 2), 3)”, tas bort eftersom det inte är förstäeligt och strider mot den första meningen under Protest (Protest kan ej lämnas mot domslut).

Avsikten är att öka förståelsen och förtroendet för regelverket.

ARG föreslår att meningen ”Protest behandlas av tävlingsledaren” ändras till ”Protest behandlas av tävlingsledaren, eller då jäv föreligger av domaren”.

På tävlingsplatsen finns personer som kan vara inblandade i en protestsituation där tävlingsledaren har en relation som gör denne jävig. Protest ska då kunna behandlas av domare på plats istället.

11. Ansvar/förarens skyldigheter

ARG föreslår att det sista stycket angående blanketter för veterinärintyg och kopiering tas bort.

Denna regel används inte i praktiken.

12. Domare

Regelsamordningsgruppen föreslår att 12 och 13 slås ihop under rubriken Funktionärer, med domare och tävlingsledare som underrubriker.

Avsikten är att samordna SBKs regelverk avseende rubriker (inklusive numrering) i den allmänna delen.

ARG föreslår att domaren innan och/eller efter avslutat uppdrag ska ha rätt att tävla samma dag som denne dömer.

Problem: En agilitydomare behöver vara väl uppdaterad med tävlingssituationen. Det är en fördel om domaren tävlar själv. Problemet är att de allra flesta agilitytävlingar går på helger och att agilitydomare vill tävla själva. Helgerna är inte så många och det blir prioriteringsproblem att välja mellan eget tävlande och att döma.

Att vara agilitydomare är visserligen arvoderat men får med tanke på den ringa betalningen ändå räknas som en ideell insats.

Vi behöver i dagsläget således domare som antingen kan avstå tävlande eller som inte tävlar själv. Dessa är väldigt få.

Detta är i första hand ett arrangörsproblem.

Fördelar

- *Lättare att anlita domare till tävlingar*
- *Lättare att kunna sätta in en till domare om antalet anmälningar blir högre än planerat.*
- *Fler vill utbilda sig till domare om de kan kombinera tävlande och dömande.*
- *Fler domare betyder fler möjligheter att arrangera tävlingar.*
- *Detta skulle även göra det billigare för klubbar att arrangera då det med större sannolikhet finns domare närmare rent geografiskt.*
- *Domare som tävlar aktivt har stor insyn i sporten. Kvaliteten på domare kan öka.*
- *Lättare att kunna sätta in en reservdomare om något oförutsätt händer under dagen (t ex sjukdomsfall). Om någon tävlande domare finns på plats kan den hoppa in och döma istället. Risken är annars att kvarvarande klasser som domaren skulle döma måste ställas in om ingen reservdomare finns.*
- *Man kan undvika bortlottning vid stora startfält om en tävlande domare får döma några klasser.*

Många tävlingsdagar är idag såpass långa att det krävs flera domare, domare har ofta tid över efter avslutat dömande då det finns begränsningar för hur mycket en domare får döma per dag. Tid skulle finnas för eget tävlande på många tävlingsdagar.

- Det kan bli billigare för arrangörer som arrangerar flerdagarstävlingar eftersom domare då kan döma flera dagar istället för att välja att tävla en dag och döma en.

Domares oväld

En agilityklass är avslutad när sista hunden gått i mål och en normal tävlingsdag innehåller 18 klasser. Klasserna är ofta uppdelade över dagen tex med klass 1 på morgonen och övriga senare på dagen, eller small/medium på morgonen och large på eftermiddagen.

Klasserna påverkar inte varandra och det kan inte påverka ett resultat att domaren har tävlat tidigare under dagen, eller ska tävla efter avslutat dömande. Domarens oväld kan inte ifrågasättas.

ARG föreslår att assisterande domare införs som en ny funktionärskategori, vilka specifikt har som funktion att assistera ordinarie domare vid bedömning av kontaktfältshinder samt att vad som i övrigt gäller beträffande assisterande domare regleras i enlighet med SBKs anvisningar.

Kontaktfältsdomare används under FCI mästerskap. Det blir rättvisare då det är svårt för en domare att hinna se både uppfart och nerfart på ett korrekt sätt på de snabbaste hundarna.

ARG föreslår att texten om att domare ej får döma hund som tränats, ägts eller tävlat av domaren eller person i domarens hushåll stryks eftersom det täcks av domaretiska regler.

Det behöver inte stå i agilityreglerna eftersom det regleras på annat håll.

13. Tävlingsledare

ARG föreslår att en tävling ska kunna ha flera tävlingsledare under en och samma tävlingsdag, exempelvis för olika banor eller olika storleksklasser.

ARG föreslår att tävlingsledare innan och/eller efter avslutat uppdrag ska ha rätt att tävla samma dag som denne har funktion som tävlingsledare.

Rent praktiskt delas ansvaret ofta upp redan idag.

Till stor del av samma argument som domare skulle kunna tävla och döma samma dag. Resultatet från en klass kan inte påverka resultatet i en annan klass.

Tävlingsklasser och kvalificeringsregler

Allmänt

ARG föreslår att den mankhöjdsgränsen för Medium ändras till mellan 35 cm och 45 cm. Den undre gränsen för Large förslås vara kvar vid 43 cm, vilket innebär att förare med hundar mellan 43 cm och 45 cm väljer storleksgrupp att tävla i.

Det finns ett sarkt stöd i remissvaren för att förbättra situationen för små largehundar genom att höja gränsen för medium. I den förra regelrevideringen sänktes visserligen den lägsta möjliga hopphöjden i large från 55 till 45 cm, men i praktiken används den gamla hopphöjden 55-65 cm vilket innebär att små largehundar måste hoppa oproportionerligt högt, något som måste anses både orättvist och ohälsosamt.

Förslaget är en kompromiss som är anpassad till FCIs storleksgrupper men samtidigt tar ett steg mot rättvisa förhållanden för alla agilityhundar.

Tävlingsbok med mätintyg

ARG föreslår att mätintyg endast får utfärdas av auktoriserad agilitydomare (ej av exteriördomare).

Detta förslag fanns redan i den föregående regelrevideringen, men avfärdades av oklara skäl. Få exteriördomare känner till rätten att mäta in agilityhundar. Mycket få agilityhundar har någonsin mätts in av en exteriördomare. Exteriördomare känner inte till förutsättningarna för inmätning och ommätning av agilityhundar. Om exteriördomare är bättre på att mäta mankhöjder så borde inte agilitydomare få mäta in agilityhundar. Med utgångspunkten att agilitydomare kan mäta in agilityhundar så finns det ingen anledning att blanda in ytterligare en domarkår som i så fall rimligen borde informeras och utbildas i de speciella förutsättningarna (som kan förändras) för mätning av agilityhundar (vilket inte sker idag). Exteriördomare behövs helt enkelt inte för att mäta in agilityhundar, låt därför agilityn själv ta sitt ansvar för denna hantering.

Agilityklass I – III

Inga förslag till ändringar.

Agilitylagklass

Inga förslag till ändringar.

Hoppklass I – III

Inga förslag till ändringar.

Hopplagklass

Inga förslag till ändringar.

Lagklass

Inga förslag till ändringar.

Uppklassning

ARG föreslår att föraren själv får avgöra när hunden, efter erhållen merit för uppklassning, går upp i nästa klass.

Detta skulle göra att agilityn närmar sig de andra hundsporterna vi har där föraren själv avgör om ekipaget ska gå vidare uppåt i klasserna. Det kan även göra att fler fortsätter med sporten då de kan stanna i en klass än om de tvingas konkurrera med t ex landslagsekipage.

ARG föreslår att meritkravet för uppklassning skärps mellan klass II och III enligt följande: ”tre lopp med 0 fel bland de tio procent (10 %) bäst placerade...” osv.

Motivet är att steget mellan klass två och klass tre är stort och med högre krav för att kvalificera sig till klass tre är ekipagen mer färdigtränade innan de flyttar upp till klass tre. Klass tre upplevs idag som alltför ojämn i kvalitet samt för stor och klass två är en klass som många ekipage passerar igenom alldeles för snabbt. Med ovanstående förändring bör klass två öka i antalet starter.

Certifikat

ARG föreslår att även kryptorchid hund ska kunna tilldelas certifikat och championat.

ARG föreslår att även oregistrerad hund ska kunna tilldelas certifikat.

ARG föreslår att certifikat ska kunna delas ut längre ned än till femte plats, dock längst till den placering som motsvarar 10 % av antalet startande hundar (avrundat uppåt).

ARG föreslår att agility- och hoppdiplom ska införas som nya meriter i klass I och II (AgD1, HoD1, AgD2, HoD2). Kravet för diplom föreslås vara fem (5) resultat med 0 fel bland de femton procent (15 %) bäst placerade i klass I respektive fem (5) resultat med 0 fel bland de tio procent (10 %) bäst placerade i klass II.

ARG föreslår att agility och hoppdiplom ska införas som ny merit i klass III (AgD3, HoD3), vilken ska kunna erhållas av hund som är oregistrerad. Kravet för meriten föreslås vara densamma som för championat, det vill säga tre (3) erhållna certifikat.

SKK har sedan tidigare definierat agility som en icke avelsutvärderande hundsport, logik och rättvisa säger då att kryptorchida hundar måste ges möjlighet att tävla på samma villkor som övriga registrerade hundar. Samma skäl finns för att oregistrerade hundar måste ges möjlighet till meritering, här finns även ett KF-beslut som bakgrund. ARG anser det lämpligt och nödvändigt att införa "agilitydiplom" i klass I och II för alla hundar och göra det möjligt för alla hundar att erhålla certifikat i klass III samt möjliggöra för kryptorchida hundar att erhålla championat och för oregistrerade hundar att erhålla en titel som motsvarar championat.

Vi är medvetna om att de fullständiga championatbestämmelserna finns i ett annat regelverk, men de föreslagna regeländringarna är starkt önskade i remissvaren och det är rimligt att de aktiva inom en allmän hundsport som agility ges möjlighet att påverka championatbestämmelserna i sin helhet eftersom de är centrala i verksamheten och utgör en grundläggande del av tävlingsmotivationen för de aktiva.

Skälet till att certifikat föreslås kunna "vandra" längre ner än placering fem enligt ovan är den stora variationen av antalet starter i klass III. Förslaget är konsekvent i förhållande till reglerna för uppflyttning.

CACIAG

ARG föreslår att avsnittet om CACIAG utgår och att tillämpningen av FCIs championatbestämmelser istället regleras i separata anvisningar.

FCIs championatbestämmelser för agility ingår inte i FCIs agilityregler. Den svenska texten är felaktig avseende kryptorchid hund, som enligt FCI kan tilldelas CACIAG.

Regler för tävlan i agility

Banområde och agilitybana

ARG föreslår att regeln om att agilitybanan skall vara 100-200 meter lång utgår.

Regeln är onödig då reglerna om antal hinderpassager och avstånd mellan hinder redan reglerar banans möjliga längd.

ARG föreslår en regel som säger att hindrens placering på banan ska vara sådan att föraren kan passera varje hinder på bägge sidor utan att hindras av andra hinder. Undantaget är då tunnel är placerad under balanshinder, då föraren ska kunna passera på tunnelns ena sida utan att hindras av andra hinder.

FCI har denna regel (dock utan det föreslagna undantaget).

Startordning

Inga förslag till ändringar.

Före start, vid start och vid målgång

ARG föreslår att följande text ska ersätta stycke 3 och 4:

”Hund och förare ska tillsammans inträda på banområdet inför start. Efter domarens startsignal (visselsignal eller liknande) får loppet inledas. Loppet startar då hunden passerar startlinjen, och avslutas då hunden passerar mållinjen.”

Förtydligande.

Domartecken samt felpoäng

ARG föreslår att följande text ska inleda:

”Domarens bedömning sker då hund och/eller förare befinner sig på banområdet. Undantaget från denna regel är fel som föranleder avstängning från vidare tävlan den aktuella tävlingsdagen (se sidan XX).

Banfel (vägran, 5 fel) kan endast utdelas för händelser under loppet.

Diskvalificeringsorsakerna kan delas upp i sådana som gäller då ekipaget är på banområdet, och sådana som endast gäller under loppet (se ”Diskvalificering, sidan XX”).

Förtydligande.

Tidtagning

ARG föreslår att följande text läggs till i det första stycket:

”Startlinjen skall vara placerad cirka 30 cm före första hindret”.

Motsvarar den praxis som gäller för att möjliggöra bedömning av vägran vid första hindret.

Resultatberäkning

Inga förslag till ändringar.

Skiljelopp

Inga förslag till ändringar.

Omlopp

Inga förslag till ändringar.

Tidsfel

Inga förslag till ändringar.

Allmänna banfel

ARG föreslår att texten om att del av hopphinder som rivs ger 5 fel tas bort här; det är en hinderspecifik regel som tas upp för aktuellt hinder.

En logisk förenkling.

ARG föreslår att vägransregeln ”hunden viker av framför hindret” läggs till.

Ett förtydligande som också är en anpassning till vad som redan döms.

Diskvalificering

ARG föreslår att diskning vid start innan domarens startsignal införs som diskvalificeringsorsak (finns under ”Regler för tävlan i agility”, underrubrik ”Före start, vid start och målgång”, men ej i listan med diskvalificeringsorsaker).

ARG föreslår att de två reglerna om att hund och förare ej får beträda banområde utan tillåtelse skrivs ihop till en punkt.

ARG föreslår att diskvalificeringsorsaken utomstående hjälper hund eller förare utgår.

ARG föreslår att diskvalificeringsregeln ”Föraren utför hinder själv” utgår.

ARG föreslår att diskvalificeringsregeln ”Hunden utför ett tävlingshinder en gång för mycket...” osv utgår.

ARG föreslår att diskvalificeringsregeln ” Föraren passerar över eller under något hinder på banan” ändras till ”Föraren passerar över, under eller genom något hinder på banan”.

Arg föreslår att diskvalificeringsregeln ”Hunden utför fel hinder” ändras till ”Hunden utför eller påbörjar fel hinder”.

ARG föreslår att det under ”I dessa fall blir ekipaget, såväl hund som förare, avstängt från vidare tävlan den aktuella tävlingsdagen” klargörs att punkt 1 (aga eller kraftigt obehag mot hund) och 3 (oacceptabelt beteende av hund) även leder till diskvalificering då det inträffar på banområdet medan punkt 2 (hunden är dopad) även leder till strykning av resultatet.

ARG föreslår att diskvalificeringsorsakerna delas upp under två rubriker enligt nedanstående. Som en följd av detta delas regeln ”hunden eller föraren river ett hinder som ännu inte utförts på banan” upp i en för hund och en för föraren.

Diskvalificeringsorsaker som gäller då ekipaget befinner sig på banområdet

- Föraren river ett hinder som ännu ej utförts på banan
- Föraren passerar över, under eller genom något hinder på banan
- Hunden är ur förarens kontroll
- Hunden eller föraren beträder banområdet utan tillstånd...
- Hunden uträttar sina naturbehov inne på banområdet
- Godis, leksak eller liknande får ej användas eller vara synligt inom banområdet
- Hunden passerar startlinjen eller tar hinder innan domaren gett startsignal

Diskvalificeringsorsaker som gäller under loppet

- Hunden utför eller påbörjar fel hinder
- Hunden har ej avslutat ett hinder och påbörjar nästa...
- Hunden genar igenom/över/under något tävlingshinder den ej skall utföra just då
- Hunden utför hindret från fel håll
- Hunden river ett hinder som ännu ej utförts på banan
- Föraren håller i hunden eller hjälper den...
- Hunden vägrar tre gånger
- Hunden överskrider maxtiden
- Hunden startar med koppel och/eller halsband på sig
- Föraren har något i handen på sin väg mellan start- och mållinjen

Avsikten med samtliga ändringar är att förenkla och förtydliga.

Hinderbeskrivning och specifika hinderfel

Allmänt

ARG föreslår att de fasta hindermått, med undantag för längden på kontaktfälten, får ha en generell avvikelse med maximalt 5 % från det som anges i regelverket. Intervallmått (exempelvis 120-135 cm) och mått som anger minimum eller maximum innefattas inte av denna regel.

Undanröjer oklarheter om vad som är tillåtna respektive otillåtna mått.

ARG föreslår att regeln om att hinder, fastsättningar och övriga tillbehör ej får vara utformade så att de kan skada hund eller förare även ska innefatta underlaget.

En bra agilitytävling börjar med underlaget. Ett bra underlag är väsentligt för att förebygga skador och möjliggöra god kvalitet.

Allmänt för kontaktfältshinder

ARG föreslår att elektroniska kontaktfält som är godkända av huvudmannen ska vara tillåtna att använda och att användningen ska regleras enligt SBKs anvisningar.

ARG föreslår att bedömning av kontaktfälten på uppfarterna ska ske som tidigare.

ARG föreslår att den punkten ”hunden vidrör ej kontaktfältet med minst en tass (5)” under Specifika hinderfel ändras till ”hunden vidrör ej kontaktfältet med minst en del av en tass”.

Elektroniska kontaktfält finns redan ute i Europa och lovordas på många håll. Det vore ett bra hjälpmedel för domare att kunna ta tekniken till hjälp för att bli ännu säkrare i sin bedömning.

Vi vill med denna regel skapa möjlighet att under nästa regelperiod kunna använda den teknik som är under utveckling.

Att hänvisa till godkänd av huvudmannen samt användning enligt SBKs anvisningar gör att vi kan reglera användandet efter att först ha provat elektroniken. Vi behöver även diskutera användningen med domarkåren innan de elektroniska kontaktfälten kan tas i bruk.

Trots flera remissvar om önskemål att ta bort bedömningen på uppfarter har ARG kommit fram till att vi ska ha bedömningen kvar. Det finns flera skäl:

- *tas uppfartsbedömningen bort finns ingen lösning för hur vägran ska bedömas Vi saknar en lösning på när hindret ska anses påbörjat.*
- *vi inför en ny funktionärskategori, auktoriserad kontaktfältsfunktionär, som ska kunna avlasta ordinarie domare genom att till exempel döma balansens uppfart. Därmed bemöter vi (inte helt, men något) motivet att uppfartsbedömning ska bort på grund av bedömningssvårigheter.*
- *vi behöver resultat från utredning av veterinär expertis för att bedöma om uppfartsbedömningen i sig genererar en skaderisk. Det finns åsikter både för och emot vad gäller skaderisk pga uppfarter och ARG har inte kompetens att själva avgöra detta. Vi anser därför att bedömningen ska vara kvar tills frågan är utredd.*
- *det finns inga indikationer på att våra grannländer eller FCI kommer att ta bort uppfartsbedömning*

Enligt beslut på domarkonferens döms inte fel om hunden nuddar kontaktfältet med del av tass. Det är svårt att avgöra om det är en hel tass eller endast en del av tass som vidrör kontaktfältet, särskilt på hundar med riklig päls runt tassarna.

A-hinder

ARG föreslår att höjden på A-hindret från mark tillnock ska vara 160-170 cm.

Av hälsoskäl. Forskningen om agilityskador är bristfällig och i vissa fall går åsikterna isär, men när det gäller A-hindrets vinkel torde det vara oomtvistligt att ett flackare hinder skulle vara mer skonsamt. Inställningen 170 cm (FCIs regel) behålls enligt förslaget.

Balansbom

Inga förslag till ändringar.

Gungbräda

Inga förslag till ändringar.

Hopp hinder

ARG föreslår följande intervall på hopp höjder:

Storleksgrupp	Klass I	Klass II	Klass III
Small:	25-30 cm	25-30 cm	25-35 cm
Medium:	35-40 cm	35-40 cm	35-45 cm
Large:	45-55 cm	45-60 cm	45-65 cm

Att ha lägre hopp höjder i klass 1 och 2 är en kompromiss gällande de förslag som kommit in om ändrade storleksklasser. Förslagen ansåg att små smallhundar och små largehundar har problem med hopp höjderna. För att på något sätt tillmötesgå problematiken föreslår vi dessa sänkta intervall på hopp höjder. Att vi behåller maxhöjden i klass 3 beror på att vi ska ha möjlighet att ha tävlingar med internationell standard.

ARG föreslår att texten ”rekommenderad bredd 120 cm” för bredden mellan infångarna utgår.

Skälet till rekommendationen är oklar, den finns inte i FCIs regler.

ARG föreslår att texten ”tvåfärgade bommar rekommenderas” ändras till ”flerfärgade bommar rekommenderas”.

Flerfärgade är mer logiskt än just tvåfärgade.

ARG föreslår att hinderstöden (infångarna) ska vara separata, alltså ej sitta ihop i underkant.

Hopp hinder där infångarna sitter ihop med ett markjärn kan anses öka skaderisken (även om enighet om detta inte råder), dessutom förväntas FCI införa samma regel.

Kombination

ARG föreslår att kombinationen utgår som godkänt agilityhinder.

Den ”nya” kombinationen (rak väg, kort avstånd mellan hindren) anses allmänt öka skaderisken. Domarna har slutat använda kombinationen (uttalat på domarkonferensen 2007). Stödet för att återinföra den gamla kombinationen (sväng möjlig, normalt avstånd mellan hindren) var svagt bland remissvaren. Dessutom är kombination svår att döma.

Viadukt/mur

ARG föreslår att ”rekommenderad bredd 120 cm” för bredden mellan infångarna utgår.

Analogt med hopp hinder.

ARG föreslår nya teckningar för hindret som visar att viadukten kan ha en eller två öppningar samt att, teckningen av toppdelen utgår eller omarbetas så att den även har botten.

För att bättre motsvara vad som gäller och förekommer.

Långhopp

ARG föreslår att långhoppet för small ska vara 40-60 cm långt, och bestå av 2-3 delar.

Långhoppets längd är väl kort för small idag.

ARG föreslår att användningen av långhoppet regleras så att antalet delar i klass I och II ska vara högst 2 (small), 3 (medium) respektive 4 (large).

Analogt med hopphinder.

ARG föreslår att hindrets lägsta del ska ha en höjd av 15 cm.

Har fallit bort i dagens teckning

ARG föreslår att det specifika hinderfelet ”hunden mellanlandar på eller i långhoppet (5)” utgår.

Anledningen till detta är att det idag går att stöta i både däck och hopphinder utan att få fel, så länge ribban inte faller. Eftersom långhoppet är ett rivbart hinder bör det inte ge fel om det inte rivs.

Däck

ARG föreslår att däck som är rivningsbart ska kunna användas, förutsatt att det inte medför skaderisk för hunden, samt att utformningen och användningen av rivningsbara däck regleras i anvisningar.

ARG föreslår att markstödet längd ändras från minst 200 cm till 150-200 cm. Markstödet ska även ha en angiven maxhöjd.

Rivningsbara däck är en ny variant av hindret som anses motverka skaderisker. Ett rivningsbart däck behöver inte ha lika långa fötter som ett traditionellt däck, vilket är en fördel. Därför är det lämpligt att regelverket möjliggör användning av rivningsbart däck.

Den ordinarie längden på däckets fötter bör kunna minskas något, FCIs regler anger en kortare längd men enligt en krånglig formel som inte är önskvärd i ett regelverk. En sådan ändring kompletterad med en begränsning av fötternas höjd skulle minska skaderisken för hundar och förare.

Rund tunnel

Inga förslag till ändringar.

Platt tunnel

ARG föreslår att släpets längd ska vara 250-300 cm.

ARG föreslår att texten ”kanten på ingångsöppningen får ej vara vass” ersätts av ”kanten runt ingången ska vara försedd med ett stötdämpande material.

Många släp till platta tunneln är idag tunga och därmed svåra för små hundar att forcera, därför är det rimligt att släpets längd begränsas något.

Många ingångsöppningar på platta tunnlar är idag alltför hårda och kantiga, trots dagens regelskrivning, och innebär en onödig skaderisk.

Bord

ARG föreslår att bordet utgår som godkänt agilityhinder.

Bordet används inte längre på agilitytävlingar i Sverige. Det är ologiskt att ha kvar ett hinder som inte längre används. Domarkåren anser att hindret är orättvist (pga den manuella sekundräkningen).

Slalom

ARG föreslår att stöd för slalomskenan endast får vara placerade så att de ej är i hundens väg då den utför hindret på ett korrekt sätt.

För att garantera att alla slalomhinder på tävling är utformade så.

ARG föreslår att texten ”Flerfärgade slalompinnar rekommenderas” läggs till.

Analogt med hoppbommar.

ARG föreslår att slalombilden i regelhäftet ändras så att avståndet mellan pinnarna anges vara 60 cm, inte som nu att avståndet mellan pinnarnas centrumlinje är 60 cm (i överensstämmelse med den beskrivande texten för hindret).

ARG föreslår att texten ”Denna felbelastning kan endast utdelas en gång vid detta hinder” under Specifika hinderfel utgår och att 5 fel därmed ska utdelas varje gång hunden går fel väg inne i slalom.

I konsekvens med övrig felbedömning.

Kommentar angående storleksgruppsindelning i agility 2012-2017

Frågan om storleksgruppsindelning tycks vara betydelsefull, något som antalet remissyttranden visar. Men frågan tycks även dela agilityaktiva i klubbar och distrikt då förslagen täcker över ett antal olika förslag. ARG:s analys av yttrandena är att det stora flertalet värnar om en speciell grupp av hundar – små L-hundar. Utifrån detta enades ARG om förslaget att höja M till max 45 cm, men att samtidigt behålla nuvarande L-gräns (över 43 cm). Ett förslag som innebär en möjlighet för förare till liten largehund (mellan 43 och 45 cm) att välja att delta i M eller i L. S lämnades oförändrad i ARG:s förslag.

Storleksindelningsförslaget presenterades tillsammans med övriga förslag till nya agilityregler vid regelkonferensen sista helgen i november 2009. Representanter från distrikt och klubbar fick tillsammans med ARG möjlighet att diskutera förslagen, och lämna synpunkter. Det sammantagna intrycket från konferensen var att ARG:s förslag gillades, men att en av de grupper som arbetade kring frågan förordade en indelning i fem storleksklasser.

ARG:s tolkning av processen fram till dess var att förslaget med höjd M-gräns, men i övrigt ha kvar samma mankhöjdsgränser, hade ett tydligt stöd av en majoritet. Frågan har sedan diskuterats vidare, bland annat på en internetlista för agilityaktiva (Agilitylistan). Åsikter har även inkommit direkt till ARG via e-post och via den frågelåda som har funnits på SBK:s hemsida. En av åsikterna har berört svårigheterna vid internationellt utbyte. Ett annorlunda mankhöjdsintervall i de svenska reglerna jämfört med den som gäller i många andra länder skulle kunna vålla vissa besvär vid sådant utbyte. En annan åsikt var att den 5-gruppsindelning som kom upp under regelkonferensen var bättre än ARG:s förslag, detta trots att den i än högre utsträckning avviker från de flesta andra länders storleksindelning. Motivet bakom förslaget är att alla hundar ska kunna tävla agility, ingen hund ska uteslutas på grund av dess kroppsbyggnad. Anhängare av 5-gruppsindelningen har även gjort en namninsamling för förslaget.

Trots att den ordinarie demokratiprocessen i regelrevideringsarbetet har visat att ARG:s förslag har en majoritet bakom sig har ARG påverkats av debatten. Uppenbarligen är storleksindelningen en fråga som engagerar många. Åsikterna är också starka och går åt olika håll. Även om yttrandena ger en bild av vad majoriteten vill kan namninsamlingen ha ändrat opinionen i favör till ett 5-storleksförslag. En annan faktor som komplicerar beslutstagandet är att ARG fått signaler från den svenska FCI-representanten i agility att storleksgrupperna troligen kommer att ändras i de internationella reglerna. En ändring där ger nya förutsättningar för svensk agility, om inte annat ett konkret förslag att ta ställning till.

Med bakgrund av detta vill ARG därför lyfta fram alternativ till ARG:s huvudalternativ, vilka bör tas i beaktande innan beslut fattas.

Förslag på storleksindelning

Yttrandena går att sammanfatta i ett antal huvudförslag, vilka kan ses som alternativ till ny klassindelning. Dessa är:

Höja övre gränsen för M till 45 cm. Som ARG:s förslag med flexibilitet mellan 43 och 45 cm, eller med fast gräns mellan M och L på 45 cm.

Fyra storleksklasser. Här finns tre förslag:

Upp till 26 cm	26-36 cm	36-46 cm	Över 46 cm
Upp till 30 cm	30-40 cm	40-50 cm	Över 50 cm
Upp till 35 cm	35-40 cm	40-50 cm	Över 50 cm

Fem storleksklasser. Två förslag finns på 5-gruppsindelning:

Upp till 28 cm	28-35 cm	35-43 cm	43-50 cm	Över 50 cm
Upp till 28 cm	28-36 cm	36-45 cm	45-56 cm	Över 56 cm

Följ FCI:s internationella storleksklasser. Att Sverige ska ha samma storleksindelning som det internationella regelverket, och ändra de nationella reglerna om/då FCI:s regler ändras.

Oförändrade storleksklasser. Även om det tycks som att många aktiva vill ha en förändring till stånd är ett alternativ också att lämna nuvarande storleksindelning oförändrad, detta oavsett vad FCI beslutar.

Kopplat till storleksindelningen är hopphöjderna. I ARG:s förslag har maxhöjderna för alla storleksgrupper sänkts i de två första klasserna (I och II), en åtgärd som gör att även mindre hoppkapabla hundar kan delta i tävlingsverksamheten. Även för de övriga förslagen på storleksindelningar bör hopphöjdsförslag samtidigt beaktas.

Argument bakom förslagen

Det finns några argument bakom dessa förslag vilka bör lyftas fram i samband med förslagen:

Underlätta för den mest utsatta gruppen. Göra förändringar där de verkligen behövs. Detta är en linje som ARG har gått på, och menat att de små L-hundarna är de vars villkor mest föranleder en förändring.

Alla hundar ska kunna tävla. Huvudargumentet bakom att ha flera storleksklasser. Enligt förslaget på namnsamlingslistan är det, förutom underlättandet för små L-hundar, främst inriktat på små S-hundar. I linje med att alla hundar ska kunna tävla bör även förutsättningarna för de riktigt stora hundarna beaktas. Ett exempel där detta gjorts är i det franska regelverket, där storvuxna raser – som berner sennen, grand danois, hovawart och rottweiler – tävlar i en egen klass med lägre hopphöjder och generösare referenstider.

Internationalisering. Agility är en internationell hundsport med många utbyten över nationsgränser. En förutsättning för detta är om inte samma så åtminstone likartade regler. I centrum här står FCI:s internationella regelverk. Eftersom många andra länder följer det finns praktiska fördelar med att även Sverige anpassar sig till det. En svårighet här är att även detta regelverk revideras parallellt med det svenska, och träder i kraft samtidigt. Ökad möjlighet för anpassning till FCI:s regler ges om de svenska reglernas ikraftträdande senareläggs, förslagsvis med ett halvt år. Det skulle ge utrymme för att ta ställning till om ändringar i FCI:s regler bör leda till förändringar i de nationella.